

Τὸ Σύνδρομο
τῆς
“Νέας Ἐποχῆς”...

...καὶ ἡ Ἐλπίδα
τῆς
Ὁρθοδοξίας μας

*«Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκατὰ Σου τὴν ἰσχύν πέπτωκεν...»*

■ 31η Ὀκτωβρίου - 1η Νοεμβρίου

Ἡ ἀρχαία παγανιστικὴ ἑορτὴ Χάλοουϊν* Εἰρηνικὲς εἰκόνες ἐν πραγματικῇ

Εἶμαστε εὐκολοὶ στὸ νὰ προσλαμβάνουμε ξένες παραδόσεις. Δὲν ἀνησυχούμε ὅμως γιὰ τὴν ἀγνοία ποὺ ἔχουμε γιὰ τὴν δική μας Παράδοση, κυρίως τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανική, ποὺ μᾶς παρέδωσαν οἱ ἅγιοι Πατέρες μας.

Δὲν εἶναι κακὸ νὰ προσλαμβάνουμε στοιχεῖα ἀπὸ ξένες παραδόσεις, ἀρκεῖ νὰ τὰ ἐγκεντρίζουμε μέσα στὸ πνεῦμα τῆς δικῆς μας ζωῆς καὶ νοοτροπίας, τῆς δικῆς μας Παραδόσεως.

Ὅταν ὅμως τὰ στοιχεῖα ποὺ εἰσάγουμε μεταφέρουν «πνεῦμα», δηλαδή ἀντιλήψεις γιὰ τὴν ζωὴ καὶ τὸν θάνατο ἢ ἀκόμη κεκαλυμμένη πίστη σὲ εἰδῶλα καὶ βομβαρδίζουν τὴν φαντασία, κυρίως τῶν παιδιῶν, μὲ τρομακτικὲς, φρικιαστικὲς εἰκόνες, ἐμφυτεύοντας φόβους, ἀνασφάλειες, δημιουργώντας καὶ ἀνάλογο ἦθος, τότε δὲν μιλάμε γιὰ ἐγκεντρισμὸ στὴν δική μας Παράδοση, ἀλλὰ γιὰ ἀλλοίωση τῆς ζωῆς καὶ τῆς πίστεως μας.

Μέσα στὶς ψυχὲς ὄλων τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ κυρίως τῶν παιδιῶν, πρέπει νὰ περνοῦν εἰρηνικὲς εἰκόνες «ἐν πραγματικῇ σοφίας». Μὲ ἀπλὸ λόγο νὰ σταθεροποιοῦνται μέσα στὸ

νοῦ τους ὀρθὲς ἀντιλήψεις γιὰ τὸν κόσμο, τὴν ζωὴ καὶ τὸν Θεό, διότι μέσα ἀπὸ αὐτὲς τὲς ἀντιλήψεις βλέπουν τὸν κόσμο καὶ βαδίζουν τὸν δρόμο τῆς ζωῆς τους.

Πολλὰ παιδιὰ ταλαιπωροῦνται γιὰ πολλὰ χρόνια ἀπὸ ἓναν λόγο

πού άκουσαν ή από μιá φρικτή εικόνα πού σφηνώθηκε στην φαντασία τους.

* * *

Εισβολή κελτικῆς γιορτῆς

Όλα αυτά τὰ σημειώσαμε γιατί πρὸς τὸ τέλος τοῦ Ὀκτωβρίου δεχόμεστε τὴν εισβολή, μὲ ἐκδηλώσεις καὶ σχετικές εἰδήσεις, μιᾶς **κελτικῆς γιορτῆς** πού καταφέρει νὰ γίνεταί δεκτὴ καὶ ἀπὸ λαοὺς πού δὲν ἔχουν καμμιά σχέση μὲ τὶς προϋποθέσεις της. **Εἶναι ἡ ἀρχαία παγανιστικὴ ἑορτὴ Χάλοου-ϊν (Halloween)**, πού ἔλκει τὴν καταγωγή της ἀπὸ τοὺς Κέλτες τῆς Βρετανίας, τῆς Ἰρλανδίας καὶ τῆς Βόρειας Γαλλίας.

Καταγράφουμε κάποια στοιχεῖα γιὰ τὴν γιορτὴ αὐτὴ, ὅπως μᾶς τὰ δίνει ὁ Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς.

• **Οἱ Κέλτες**, ὅταν ἦταν εἰδωλοάτρες, γιόρταζαν ὡς ἀρχὴ τοῦ νέου ἔτους τὸ βράδυ τῆς 31ης Ὀκτωβρίου καὶ τὴν ἡμέρα τῆς 1ης Νοεμβρίου.

• **Πίστευαν**, ὅτι τὴν ἡμέρα αὐτὴ ξεκινοῦσε ὁ θάνατος. Ἀρχίζει τὸ ψῦχος, τὸ σκότος καὶ ἡ σήψη. **Πίστευαν**, ὅτι ἡ ζωὴ βγαίνει μέσα ἀπὸ τὸν θάνατο.

• **Σύμφωνα** μὲ τὴν κελτικὴ παγανιστικὴ παράδοση, οἱ ψυχὲς τῶν νεκρῶν εἶχαν εἰσέλθει στὸν κόσμον τοῦ σκότους, τῆς σήψης καὶ τοῦ θανάτου καὶ εἰσῆλθαν σὲ πλήρη κοινωνία μὲ τὸν Σάιγουνῖν, τὸν κύριο τοῦ θανάτου, ὁ ὁποῖος ὅταν τοῦ δίνονται καμένες προσφορὲς ἐπιτρέπει στὶς ψυχὲς τῶν νεκρῶν νὰ ἐπιστρέψουν στὸ σπίτι τους αὐτὴ τὴν ἡμέρα.

• **Ἡ πεποίθηση** αὐτὴ ὀδήγησε στὴν **τελετουργικὴ πρακτικὴ τῆς περιπλάνησης στὸ σκοτάδι** μὲ **στολὲς** πού δείχνουν μάγους, καλικάντζαρους, νεράιδες καὶ δαίμονες. **Οἱ ζωντανοὶ** θεωροῦν, ὅτι μπαίνουν σὲ συντροφιά καὶ κοινωνία μὲ τοὺς νεκροὺς μὲ αὐτὴ τὴν τελετουργικὴ πράξη τῆς ἀπομίμησης, μέσα ἀπὸ τὴν **στολὴ** καὶ τὴν **περιπλάνηση** στὸ σκοτάδι (<https://alopsis.gr/>).

* * *

Ένα θέμα, πάντως, πού θέλει πολλὴ μελέτη εἶναι ἡ εὐκολία, μὲ τὴν ὁποία δεχόμεστε στοιχεῖα ἀπὸ ξένες παραδόσεις, χωρὶς νὰ ἐξετάζουμε τὶς ἀπόψεις πού συμπαρασύρουν ἢ τὴν θεολογία πού ὑποκρύπτουν.

Κρατᾶμε συνήθως τὴν **διασκέδαση** (ὅπως στὸ Halloween) ἢ τὴν **σωματικὴ ἄσκηση** γιὰ χαλάρωση (ὅπως στὴν γιόγ-

κα), χωρίς νὰ μᾶς ἐνδιαφέρει ποιᾶς ἀπόψεως γιὰ τὴν ζωὴ ἢ ποιᾶς θεολογίας πρακτικῆς ἢ τελετουργίας εἶναι ὅλα αὐτά.

Εἶναι πολὺ εὐκόλο, διασκεδάζοντας ἢ γυμναζόμενοι, νὰ χάσουμε ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας τὴν καθαρότητα τῆς Πίστης μας.

(*) Ἐφημερ. «Ἐκκλησιαστικὴ Παρέμβαση» Ναυπάκτου, ἀριθμ. 315 / Ὀκτώβριος 2022, σελ. 2. Τοῦ Πρωτοπρ. π. Θωμᾶ Βαμβίνη. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

